Այս է հանկիստ Սարգսի | որ կիսաւրեայ
վաղճան|եցաւ ի ճեռաց | այլազգ|ե ա յ (երկու վերջին տառերը կոտրած) | արեմք (sic) մկրտել | Թվին ՊԴ։

27. Թանգարան Մ. Աթոռոյ. Պղնձի մեծ fոք, շրթունքներին խոր ձուլուած արձանագրութիւն։ Տառերի մեծութիւնը եղերող գծերով 5 սմ.։ Ընդգծուածները «միաբանքս», «տաւնին» բառերի մէջ միացած։ Տաւնին բառի մէջ աւ գլխվիայր ձուլուած։

Ի Թ. ՈՁԱ. ես Զոսիմա քահա մեղապարտ անձամբ ստացա զքոքս յարդեանց իմոյ. միաբանքս էտուն ինձ ի տարին։ Ա։ ժամ Գորգա զաւրավար. տաւնին.

28. Խոտակերաց Ս. Նշանի արծաթեայ, ոսկեզօծ պահարան, Պռոշեանց տոհմի էաչի իշխանի շինել տուած։ Արձանագրութեան տախտակը պարզ արծաթ, գրերը ելնդաւոր ձուլուած, 42×26 սմ., 1300 թ.։ Ուշադրութեան արժանի է այս արձանագրութիւնը տառերի դեղեցկութեամբ, այլ և յաճախակի և հին դարերի համար տառերի անսովոր միաւորութիւններով (լիգատուրա տես. պատկերը)։ ԺԳ. դարում շատ ընդհանրացած է այս ձևը վանքերի արձանագրութիւնների մէջ։

Պահարանի և արձանագրութեան մասին տես. Գիդարուեստ № 4. և առանձին «Խոտակերաց Ս. Նշան». Թիֆլիս. 1912 թ.

1. + Կամաւ կարողին ա՛յ ես Իսէ
2. ի որդի Հասանա որդս Պռոշա
3. որդս մեծին Վասակա յազգէ
4. Հաղբականց տիրեցի հայրենի երկր
5. ի սիմո Շապունեաց եւ այլ յոլ
6. ով գաւառաց զաւրաւ(դն եւ օգնա
7. կան ունելով զքս եւ զս՚ք նշանս
8. խոտակերաց, որով եւ նախնիքն իմ
9. զօրացան. եւտու կաղմել պահարան
10. սմին անջինջ յիշատակ, որ
11. ք հանդիպիք սմա զիս եւ զծնո (sic)
12. ողն իմ զԱվիր Հասան եւ զԹ
13. աճերն եւ զհաւրեղբայրն